

‘आशीः परम्परां वन्द्यां कर्णे कृत्वा कृपां कुरु ॥’

अत्र वन्द्यामिति किं वन्दीभूतायामुत वन्दनीयामिति संदेहः ।

नेयार्थत्वं रूढिप्रयोजनाभावादशक्तिकृतं लक्ष्यार्थप्रकाशनम् ।

यथा—

‘कमले चरणाघातं मुखं सुमुखि ! तेऽकरोत् ।

अत्र चरणाघातेन निर्जितत्वं लक्ष्यम् ।

श्लेषादिनार्थजनकः शब्दः संदिग्धः । आशीरिति । कर्णे कृत्वा श्रुत्वा । अत्रेति । वन्द्यामिति पदस्य संदिग्धत्वं शाब्दबोधविलम्बेन राजविषयरतिभावबोधस्य विलम्बकृत् ॥ अशक्तिकृतं कवेरसामर्थ्यप्रयुक्तम् । असामर्थ्यमत्राव्युत्पत्तिः ॥ चरणाघातेन चरणाघातपदेन निर्जितत्वं पराभवः । मुखस्य चरणसंभवात्तदाघातस्याप्यसंभव इत्यन्वयानुपपत्तिः । स्वजन्यचरणाघातपराभवः स्वजन्यवृत्तिपराभवत्ववत्त्वं मुख्यलक्ष्ययोः संबन्धः । अत्र रूढिप्रयोजनव्यतिरेकनिश्चयेन कवेरशक्तिनिश्चयः ततो लक्ष्योपस्थितिः ततः शाब्दबोध इति तद्विलम्बेनैव रसबोधविलम्बनमत्र दूषकतावीजम् । केचित्तु—‘निर्जितत्वातिशयस्य प्रयोजनस्यैवोपस्थितेरत्र कथं नेयार्थम्’ इति चेत् । न । रूढिप्रयोजनाभावपदस्य मुख्यार्थसंबन्धग्रहाभावोपलक्षणपरतया प्रकृते तत् एव नेयार्थत्वाभ्युपगमात् । केचित्तु—‘पद्मनिर्जितत्वं हि शोभयैव जनितं न तु चरणाघातेनेति तयोर्जन्यजनकभावसंबन्धाभावः’ इत्याहुः । तन्न । अत्र हि लक्षणाजन्यबोधानन्तरं सादृश्यप्रतीतिरेवानुभवसिद्धा, न तु निर्जितत्वातिशयप्रतीतिः । तात्पर्याभावात्, मुख्यलक्ष्ययोरुपदर्शितसंबन्धसंभवाच्च । न चात्र सादृश्यप्रतीतिरेव प्रयोजनमिति वाच्यम्, वक्रादिवैशिष्ट्यसचिवयार्थव्य-

र्थानुपस्थितिः । अत एव यत्र तच्छास्त्राभिज्ञ एव प्रतिपाद्यः स्वयमेव वा परामर्शस्तत्र न दोषत्वम् । अत्र ‘सम्यग्ज्ञानमहाज्योतिर्देलिताशयताजुषः । विधीयमानमप्येतन्न भवेत्कर्मबन्धनम् ॥’ इति प्रकाशोदाहरणमुपजीव्यम् ॥

1. वन्द्यामिति । संदेहो वक्तृतात्पर्यसंशयः वयोरमेदबुद्धिमूलकः । वन्द्यामित्यानुपूर्व्यां उभयसाधारणतया विनिगमनाभावादर्थद्वयस्मरणे वक्तृतात्पर्यसंदेहः । दूषकतावीजमुद्देश्यनिश्चयाभावः । अतो यत्र संदेह एवोद्देश्यस्तत्र यत्र च वाच्यादिमहिम्ना प्रकरणादिवशेन वा निश्चयस्तत्र चादोषत्वमिति गोविन्दठकुराः ॥ अत्र पूर्वार्थं त्वेतत्—‘आलिङ्गितस्तत्रभवान् संपराये जयश्रिया’ ॥

2. नेयार्थत्वमिति । नेयो न्यायराहित्येन स्वेच्छया कल्पनीयोऽर्थो यस्य तत्त्वम् । ‘निरुद्धा लक्षणाः काश्चित्सामर्थ्यादभिधानवत् । क्रियन्ते सांप्रतं काश्चित्काश्चिन्नैव त्वशक्तितः ॥’ इति भाट्टनयेन रूढिप्रयोजनाभ्यां विना प्रतिषिद्धा या लक्षणा तद्विषयत्वमित्यर्थः ॥